

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 25ης Ιουλίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 2, άρθρο 3, σημείο 2, και άρθρο 4, σημείο 3 – Λόγοι αρνήσεως εκτελέσεως – Περάτωση ποινικής έρευνας – Αρχή ne bis in idem – Καταζητούμενος που είχε την ιδιότητα του μάρτυρα σε προηγούμενη διαδικασία η οποία αφορούσε τις ίδιες πράξεις – Έκδοση πλειόνων ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως κατά του ιδίου προσώπου»

Στην υπόθεση C-268/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Županijski Sud u Zagrebu (πρωτοδικείο Ζάγκρεμπ, Κροατία) με απόφαση της 16ης Μαΐου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Μαΐου 2017, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εις βάρος του

ΑΥ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger (εισηγήτρια) και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: M. Aleksejev, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Φεβρουαρίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- ο ΑΥ, εκπροσωπούμενος από τους L. Valkonić και G. Mikuličić, odvjetnici, την M. Lester, QC, την S. Abram και τον P. FitzGerald, barristers, καθώς και τον M. O'Kane, solicitor,
- το Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, εκπροσωπούμενο από τις T. Luptoš, V. Marušić και D. Hržina,
- η Κροατική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Galli,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Vlácil και O. Serdula,

* Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική.

- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τις M. Browne και L. Williams καθώς και από τον A. Joyce, επικουρούμενους από την G. Mullan, BL,
- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Z. Fehér και G. Κοός καθώς και από την M. M. Tátrai,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. Eberhard και την C. Pesendorfer,
- η Ρουμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις E. Gane, C.-M. Florescu και R.-M. Mangu,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους R. Troosters και M. Mataija καθώς και από την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, του άρθρου 3, σημείο 2, καθώς και του άρθρου 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικά με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (στο εξής: ΕΕΣ) κατά του ΑΥ, Ούγγρου υπηκόου, από το Županijski Sud u Zagrebu (πρωτοδικείο Ζάγκρεμπ, Κροατία).

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 προβλέπει τα εξής:
 - «1. Το [ΕΕΣ] είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.
 2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε [ΕΕΣ] βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.
 3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

- 4 Το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής του [ΕΕΣ]», προβλέπει, στις παραγράφους 1 και 2, τα εξής:

«1. [ΕΕΣ] μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο “κράτος έκδοσης του εντάλματος”) με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

2. Η παράδοση βάσει [ΕΕΣ] υπό τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασης-πλαisiο και χωρίς έλεγχο του διττού αξιολογίου της πράξης, χωρεί για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

[...]

– δωροδοκία,

[...]».

- 5 Το άρθρο 3 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, που έχει τον τίτλο «Λόγοι υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του [ΕΕΣ]», έχει ως εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης (εφεξής καλούμενη “δικαστική αρχή εκτέλεσης”) αρνείται την εκτέλεση του [ΕΕΣ] στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

2) εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδικώς για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης·

[...]».

- 6 Το άρθρο 4 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, το οποίο φέρει τον τίτλο «Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του [ΕΕΣ]», ορίζει τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του [ΕΕΣ]:

[...]

3) όταν οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης του κράτους μέλους αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του [ΕΕΣ] είτε να παύσουν τη δίωξη ή όταν ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδικώς για τις αυτές πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης·

[...]».

Η διαδικασία της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 7 Στην Κροατία, στις 31 Μαρτίου 2014, απαγγέλθηκε εις βάρος του ΑΥ, Ούγγρου υπηκόου και προέδρου του διοικητικού συμβουλίου ουγγρικής εταιρίας, κατηγορία για πράξεις ενεργητικής δωροδοκίας. Σύμφωνα με το κατηγορητήριο του Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (γραφείου για την καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος, Κροατία), ο ΑΥ κατηγορείται ότι ενήργησε ούτως ώστε να καταβληθεί παρανόμως σημαντικό χρηματικό ποσό σε υψηλόβαθμο πολιτικό στέλεχος της Κροατίας για να επιτύχει εις αντάλλαγμα τη σύναψη συμβάσεως.
- 8 Η έρευνα κατά του ΑΥ κινήθηκε, στην Κροατία, στις 10 Ιουνίου 2011. Ταυτόχρονα με την έκδοση της απόφασεως περί διεξαγωγής της έρευνας αυτής, ζητήθηκε από την αρμόδια ουγγρική αρχή να παράσχει διεθνή δικαστική συνδρομή, ανακρίνοντας τον ΑΥ ως ύποπτο και επιδίδοντάς του κλήση προς εμφάνιση.
- 9 Οι κροατικές αρχές επανέλαβαν αρκετές φορές το εν λόγω αίτημα με αίτηση δικαστικής συνδρομής. Εντούτοις, η Ουγγαρία δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα, για τον λόγο ότι η ικανοποίησή του θα έθιγε τα εθνικά συμφέροντα της Ουγγαρίας. Ως εκ τούτου, η κροατική έρευνα ανεστάλη τον Δεκέμβριο του 2012.
- 10 Εντούτοις, βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν οι κροατικές αρχές, ο γενικός εισαγγελέας της Ουγγαρίας κίνησε, στις 14 Ιουλίου 2011, έρευνα στηριζόμενη στην ύπαρξη βάσιμων υπονοιών περί διαπράξεως του προβλεπόμενου από τον ουγγρικό ποινικό κώδικα ποινικού αδικήματος της ενεργητικής δωροδοκίας σε διεθνές πλαίσιο. Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι η έρευνα αυτή περατώθηκε με απόφαση της ουγγρικής κεντρικής υπηρεσίας ερευνών της 20ής Ιανουαρίου 2012, με την αιτιολογία ότι οι διαπραχθείσες πράξεις δεν συνιστούσαν ποινικό αδίκημα κατά το ουγγρικό δίκαιο.
- 11 Η εν λόγω έρευνα δεν είχε κινηθεί κατά του ΑΥ ως υπόπτου, αλλά είχε κινηθεί μόνο σε σχέση με την αξιόποινη πράξη, στρεφόμενη κατ' αγνώστων. Στο πλαίσιο αυτό, ο ΑΥ εξετάστηκε απλώς ως μάρτυρας. Επιπλέον, δεν εξετάστηκε το υψηλόβαθμο πολιτικό στέλεχος της Κροατίας στο οποίο φέρεται να έχουν καταβληθεί τα χρήματα.
- 12 Την 1η Οκτωβρίου 2013, μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πριν κινηθεί ποινική διαδικασία στην Κροατία, το γραφείο για την καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος εξέδωσε ΕΕΣ κατά του ΑΥ.
- 13 Με απόφαση που εξέδωσε στις 7 Οκτωβρίου 2013, το Fővárosi Törvényszék (δικαστήριο Βουδαπέστης, Ουγγαρία) αρνήθηκε την εκτέλεση αυτού του ΕΕΣ με την αιτιολογία ότι από τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του συναγόταν ότι είχε ήδη κινηθεί ποινική διαδικασία στην Ουγγαρία για τις ίδιες πράξεις με εκείνες στις οποίες βασιζόταν το ΕΕΣ και ότι η εν λόγω διαδικασία είχε περατωθεί.
- 14 Μετά την άρνηση εκτέλεσεως του ΕΕΣ, ο ΑΥ εντοπίστηκε στη Γερμανία και στην Αυστρία, αλλά αυτά τα δύο κράτη μέλη δήλωσαν ότι είχαν αποφασίσει να μη δώσουν συνέχεια στο διεθνές ένταλμα σύλληψεως που είχε εκδοθεί μέσω της Ιντερπόλ, δεδομένου ότι η εκτέλεσή του μπορούσε να συνιστά παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*. Εν συνεχεία, η γραμματεία της Ιντερπόλ αποφάσισε να διαγράψει το διεθνές ένταλμα σύλληψεως κατά του ΑΥ και να αρνηθεί στη Δημοκρατία της Κροατίας τη χρήση των διαύλων της Ιντερπόλ σε σχέση με τον ΑΥ λόγω της υπάρξεως κινδύνου προσβολής της αρχής *ne bis in idem* και για τους λόγους εθνικής ασφαλείας που είχε προβάλει η Ουγγαρία.
- 15 Κατόπιν της απαγγελίας κατηγορίας κατά του ΑΥ στην Κροατία, εκδόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2015, αυτή τη φορά από το αρμόδιο για τα ΕΕΣ τμήμα του αιτούντος δικαστηρίου, νέο ΕΕΣ, το οποίο εντούτοις ουδέποτε εκτελέστηκε από την Ουγγαρία.

- 16 Στις 27 Ιανουαρίου 2017, το αιτούν δικαστήριο διαβίβασε εκ νέου αυτό το ΕΕΣ στην αρμόδια ουγγρική αρχή. Το δικαστήριο αυτό διευκρίνισε συναφώς ότι, δεδομένου ότι είχε κινηθεί ενώπιόν του ποινική διαδικασία κατά του ΑΥ και δεδομένου ότι το ΕΕΣ είχε αρχικώς εκδοθεί από την εισαγγελική αρχή κατά το στάδιο που προηγήθηκε της κινήσεως της διαδικασίας αυτής, οι περιστάσεις είχαν μεταβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως.
- 17 Δεδομένου ότι, μετά την αποστολή αυτού του δεύτερου ΕΕΣ, παρήλθαν 60 ημέρες χωρίς απάντηση, το αιτούν δικαστήριο απευθύνθηκε στο κροατικό μέλος της Eurojust. Το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι το μέλος αυτό, αφού μεσολάβησε, του διαβίβασε τη γνωμοδότηση της αρμόδιας αρχής της Ουγγαρίας η οποία εκτιμούσε ότι δεν υποχρεούτο να δώσει συνέχεια στο εκδοθέν ΕΕΣ επί του οποίου είχε ήδη εκδοθεί απόφαση κατά το στάδιο της ποινικής προδικασίας στην Κροατία. Κατά συνέπεια, θεωρούσε ότι δεν δεσμεύεται ούτε από τις προθεσμίες επεξεργασίας που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584. Επιπλέον, στη γνωμοδότηση αυτή αναφερόταν ότι δεν υφίσταντο, στην Ουγγαρία, νομικές οδοί οι οποίες να επιτρέπουν τη σύλληψη του ΑΥ ή την κίνηση νέας διαδικασίας εκτελέσεως του δεύτερου ΕΕΣ που είχε εκδοθεί στην Κροατία στις 15 Δεκεμβρίου 2015. Μια γνωμοδότηση της αρμόδιας ουγγρικής αρχής με το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο διαβιβάστηκε στο αιτούν δικαστήριο στις 4 Απριλίου 2017.
- 18 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει, αφενός, τις αμφιβολίες του ως προς την ερμηνεία των λόγων μη εκτελέσεως που προβλέπει το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584. Συγκεκριμένα, το εν λόγω δικαστήριο φρονεί ότι αντικείμενο του ΕΕΣ είναι το καταζητούμενο πρόσωπο, οπότε η απόφαση που προβάλλεται ως λόγος μη εκτελέσεως του ΕΕΣ πρέπει να αφορά το καταζητούμενο πρόσωπο υπό την ιδιότητα του υπόπτου ή του κατηγορούμενου. Όταν ο καταζητούμενος έχει εξεταστεί ως μάρτυρας στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση αυτή, αυτή η τελευταία δεν μπορεί να συνιστά νομική βάση για την άρνηση εκτελέσεως του ΕΕΣ. Κατά συνέπεια, η απόφαση με την οποία παύει στην Ουγγαρία έρευνα που δεν στρεφόταν κατά του ΑΥ δεν μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση παραδόσεως.
- 19 Το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά, αφετέρου, ότι είναι αναγκαίο να απευθύνει ερώτημα στο Δικαστήριο σχετικά με το ποιες είναι οι υποχρεώσεις του κράτους μέλους εκτελέσεως όταν έχει επανειλημμένως εκδοθεί ΕΕΣ από διάφορες αρμόδιες αρχές κατά τα στάδια πριν και μετά την κίνηση ποινικής διαδικασίας.
- 20 Ως εκ τούτου, το Županijski sud u Zagrebu (πρωτοδικείο Ζάγκρεμπ, Κροατία) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 την έννοια ότι το γεγονός ότι δεν έχουν ασκηθεί διώξεις για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο [ΕΕΣ] ή ότι παύουν οι ήδη ασκηθείσες έχει σχέση μόνο με την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του [ΕΕΣ] ή η διάταξη αυτή έχει την έννοια ότι η μη άσκηση διώξεων ή η παύση τους πρέπει επίσης να αφορά το καταζητούμενο πρόσωπο υπό την ιδιότητα του υπόπτου/κατηγορούμενου στο πλαίσιο αυτών των διώξεων;
- 2) Μπορεί κράτος μέλος να αρνηθεί, με βάση το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, να εκτελέσει εκδοθέν [ΕΕΣ], όταν η δικαστική αρχή του άλλου κράτους μέλους έχει αποφασίσει είτε να μην προβεί σε διώξεις για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του [ΕΕΣ] είτε να τις παύσει, στην περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο αυτών των διώξεων, το καταζητούμενο πρόσωπο είχε την ιδιότητα του μάρτυρα και όχι αυτή του υπόπτου/κατηγορούμενου;
- 3) Συνιστά για τα άλλα κράτη μέλη η απόφαση να παύσει η έρευνα, στο πλαίσιο της οποίας το καταζητούμενο πρόσωπο δεν είχε την ιδιότητα του υπόπτου, αλλά εξετάσθηκε με την ιδιότητα του μάρτυρα, λόγω για να μη δοθεί συνέχεια στο εκδοθέν [ΕΕΣ], σύμφωνα με το άρθρο 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584;

- 4) Ποια είναι η σχέση μεταξύ του υποχρεωτικού λόγου αρνήσεως της παραδόσεως που προβλέπεται στο άρθρο 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού, στην περίπτωση κατά την οποία “από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδικώς για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος [...]”, και του προαιρετικού λόγου αρνήσεως της παραδόσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού, στην περίπτωση κατά την οποία “ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδικώς για τις αυτές πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης”;
- 5) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 την έννοια ότι το κράτος εκτελέσεως οφείλει να εκδώσει απόφαση επί παντός [ΕΕΣ] που του διαβιβάζεται, τούτο δε και στην περίπτωση που έχει ήδη αποφασίσει επί προηγούμενου [ΕΕΣ] που εκδόθηκε από την άλλη δικαστική αρχή κατά του ίδιου προσώπου που καταζητείται στο πλαίσιο της ίδιας ποινικής διαδικασίας, το δε νέο [ΕΕΣ] εκδόθηκε λόγω μεταβολής των περιστάσεων στο κράτος εκδόσεως του [ΕΕΣ] (απόφαση περί παραπομπής – κίνηση της ποινικής διαδικασίας, αυστηρότερο κριτήριο ως προς τις ενδείξεις για τη διάπραξη της αξιόποινης πράξεως, νέα αρμόδια δικαστική αρχή ή νέο αρμόδιο δικαστήριο);»

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 21 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξετασθεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Προς στήριξη του αιτήματός του, το εν λόγω δικαστήριο διευκρίνισε, μεταξύ άλλων, ότι ο καταζητούμενος θα μπορούσε να συλληφθεί και ότι έχει διαταχθεί η προσωρινή κράτησή του.
- 22 Το πέμπτο τμήμα αποφάσισε, την 1η Ιουνίου 2017, κατόπιν προτάσεως της εισηγήτριας δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να μη δεχθεί το αίτημα αυτό. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της κύριας δίκης, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε, με απόφαση της 9ης Ιουνίου 2017, την κατά προτεραιότητα εκδίκαση της εν λόγω υποθέσεως, δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 23 Ο ΑΥ αμφισβητεί το παραδεκτό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως για τον λόγο ότι οι απαντήσεις στα υποβληθέντα ερωτήματα δεν θα είναι λυσιτελείς για την ερήμην διαδικασία που κινήθηκε εις βάρος του στην Κροατία. Τα ερωτήματα αφορούν το εάν άλλα κράτη μέλη ήσαν και είναι υποχρεωμένα να εκτελέσουν το πρώτο και το δεύτερο ΕΕΣ που έχουν εκδοθεί εις βάρος του. Εν προκειμένω, δεν είναι απαραίτητο να απαντηθούν τα ερωτήματα αυτά προκειμένου να μπορέσει το αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί επί του κατηγορητηρίου.
- 24 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ του τελευταίου και των εθνικών δικαστηρίων την οποία έχει θεσπίσει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της μέλλουσας να εκδοθεί δικαστικής αποφάσεως, να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δίκης του αποφάσεως όσο και τη λυσιτέλεια των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο. Συνεπώς, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται κατ' αρχήν να απαντήσει (απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2017, Sleutjes, C-278/16, EU:C:2017:757, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 25 Επομένως, τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο, εντός του πραγματικού και κανονιστικού πλαισίου το οποίο αυτό προσδιορίζει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να απορρίψει αίτηση εθνικού δικαστηρίου για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή ακόμη όταν το Δικαστήριο δεν έχει στη διάθεσή του τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που του είναι αναγκαία για να δώσει χρήσιμη απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα (απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2017, Sleutjes, C-278/16, EU:C:2017:757, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 26 Εν προκειμένω, από τη κοινογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο δεν προκύπτει προδήλως ότι η κατάσταση στην υπό κρίση υπόθεση αντιστοιχεί σε κάποια από αυτές τις περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου εκκρεμούν επί του παρόντος δύο διαφορετικές διαδικασίες που αφορούν τον ΑΥ, ήτοι μια ερήμην ποινική διαδικασία ενώπιον του δικάζοντος τμήματος του δικαστηρίου αυτού και μια διαδικασία για την έκδοση ΕΕΣ ενώπιον του αρμοδίου στον τομέα αυτό τμήματος. Εν προκειμένω, η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως εντάσσεται στο πλαίσιο της τελευταίας αυτής διαδικασίας.
- 27 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι απευθύνεται στο Δικαστήριο προκειμένου να εκδώσει, αναλόγως των απαντήσεων που θα δοθούν στα υποβληθέντα ερωτήματα, απόφαση ανακλήσεως του ΕΕΣ που έχει εκδοθεί κατά του ΑΥ. Συνεπώς, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα ουδεμία σχέση έχουν με το υποστατό ή το αντικείμενο της δίκης η οποία εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ούτε ότι το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως.
- 28 Εν πάση περιπτώσει, το παραδεκτό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως δεν τίθεται εν αμφιβόλω από το γεγονός ότι τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν τις υποχρεώσεις της δικαστικής αρχής εκτελέσεως, ενώ το αιτούν δικαστήριο είναι η δικαστική αρχή εκδόσεως του ΕΕΣ. Συγκεκριμένα, η έκδοση ΕΕΣ έχει ως συνέπεια την πιθανή σύλληψη του καταζητουμένου και, ως εκ τούτου, θίγει την ατομική του ελευθερία. Πάντως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, όσον αφορά διαδικασία σχετική με ΕΕΣ, η διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του κράτους μέλους εκδόσεως (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψη 50).
- 29 Ως εκ τούτου, για τη διασφάλιση του σεβασμού των ανωτέρω δικαιωμάτων –που ενδέχεται να οδηγήσει δικαστική αρχή στο να λάβει απόφαση ανακλήσεως του ΕΕΣ που έχει εκδώσει– κρίνεται σκόπιμο η αρχή αυτή να έχει την ευχέρεια να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.
- 30 Συνεπώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η διατήρηση σε ισχύ του επίμαχου ΕΕΣ ή η έκδοση αποφάσεως ανακλήσεως του εξαρτάται από το αν η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως μπορεί ή και, ενδεχομένως, οφείλει, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, να μην εκδώσει απόφαση σε σχέση με το ΕΕΣ που της έχει διαβιβαστεί ή να αρνηθεί την εκτέλεσή του.
- 31 Επομένως, η υποβληθείσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πέμπτου ερωτήματος

- 32 Με το πέμπτο ερώτημά του, που πρέπει να εξεταστεί πρώτο, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως υποχρεούται να εκδώσει απόφαση για κάθε ΕΕΣ που της διαβιβάζεται, ακόμη και όταν, σε αυτό το κράτος μέλος, έχει ήδη εκδοθεί απόφαση επί προηγούμενου ΕΕΣ που αφορά το ίδιο πρόσωπο και τις ίδιες πράξεις, αλλά το δεύτερο ΕΕΣ εξεδόθη για μόνο τον λόγο της απαγγελίας κατηγορίας, στο κράτος μέλος εκδόσεως, κατά του καταζητουμένου.
- 33 Όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ΕΕΣ βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού. Κατά συνέπεια, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως μπορούν να αρνούνται την εκτέλεση ενός τέτοιου εντάλματος μόνο στις εξαντλητικώς προβλεπόμενες από αυτήν την απόφαση-πλαiσιο περιπτώσεις μη εκτελέσεως, η δε εκτέλεση του ΕΕΣ μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή κάποιας από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται περιοριστικά στην απόφαση αυτή. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απόφαση-πλαiσιο προβλέπει ρητώς τους λόγους υποχρεωτικής μη εκτελέσεως (άρθρο 3) και προαιρετικής μη εκτελέσεως (άρθρα 4 και 4α) του ΕΕΣ (βλ. απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, Turikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψεις 50 και 51).
- 34 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 προβλέπει ότι «[η] δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαiσιο, για την παράδοση του προσώπου». Επιπλέον, το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 6, της αποφάσεως-πλαisiού ορίζει ότι «[γ]ια την εξέταση και εκτέλεση [ΕΕΣ] ακολουθείται διαδικασία επείγοντος» και ότι «[η] άρνηση εκτέλεσης [ΕΕΣ] πρέπει να είναι αιτιολογημένη». Περαιτέρω, το άρθρο 22 της αποφάσεως-πλαisiού ορίζει ότι «[η] δικαστική αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος την απόφαση σχετικά με την πορεία του [ΕΕΣ]».
- 35 Κατά συνέπεια, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 38 των προτάσεών του, η δικαστική αρχή εκτελέσεως, η οποία σιωπά μετά την έκδοση ΕΕΣ και δεν διαβιβάζει καμία απόφαση στη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος αυτού παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.
- 36 Κατά συνέπεια, στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως υποχρεούται να εκδώσει απόφαση για κάθε ΕΕΣ που της διαβιβάζεται, ακόμη και όταν, σε αυτό το κράτος μέλος, έχει ήδη εκδοθεί απόφαση επί προηγούμενου ΕΕΣ που αφορά το ίδιο πρόσωπο και τις ίδιες πράξεις, αλλά το δεύτερο ΕΕΣ εξεδόθη για μόνο τον λόγο της απαγγελίας κατηγορίας, στο κράτος μέλος εκδόσεως, κατά του καταζητουμένου.

Επί των τεσσάρων πρώτων ερωτημάτων

- 37 Με τα τέσσερα πρώτα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι είναι δυνατή η επίκληση αποφάσεως της εισαγγελικής αρχής, όπως της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως της κεντρικής υπηρεσίας ερευνών της Ουγγαρίας, με την οποία έπαυσε η κατ' αγνώστων κινηθείσα έρευνα, κατά τη διάρκεια

της οποίας το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ΕΕΣ είχε εξετασθεί απλώς ως μάρτυρας, προκειμένου να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως του εν λόγω ΕΕΣ βάσει της μιας ή της άλλης από τις διατάξεις αυτές.

Επί του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584

- 38 Το άρθρο 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 προβλέπει έναν λόγο υποχρεωτικής μη εκτελέσεως, κατά τον οποίο η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί [αμετακλήτως] για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης.
- 39 Η διάταξη αυτή σκοπεί να αποτραπεί το ενδεχόμενο να υποβληθεί εκ νέου ένα πρόσωπο σε ποινική δίωξη ή ποινική δίκη για τις ίδιες πράξεις (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, σκέψη 40) και απηχεί την αρχή *ne bis in idem*, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με την οποία ουδείς μπορεί να διωχθεί ή να τιμωρηθεί ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη.
- 40 Μία από τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η άρνηση εκτελέσεως του ΕΕΣ είναι ο καταζητούμενος να «έχει δικασθεί [αμετακλήτως]».
- 41 Συναφώς, πρέπει να διευκρινισθεί ότι, έστω και εάν το γράμμα του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 χρησιμοποιεί την έκφραση «έχει δικασθεί», η διάταξη αυτή τυγχάνει εφαρμογής και επί αποφάσεων δημόσιας αρχής που μετέχει στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο πλαίσιο της οικείας εθνικής έννομης τάξεως, με τις οποίες παύει αμετάκλητα η ποινική δίωξη σε ένα κράτος μέλος, έστω και αν αυτές λαμβάνονται χωρίς την παρέμβαση δικαστηρίου και δεν έχουν τη μορφή δικαστικής αποφάσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 42 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο καταζητούμενος θεωρείται ότι έχει δικασθεί αμετάκλητα για τις ίδιες πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 όταν, κατόπιν ποινικής διαδικασίας, έχει εξαιρεθεί οριστικά η δυνατότητα ασκήσεως ποινικής δίωξης ή όταν οι δικαστικές αρχές κράτους μέλους έχουν εκδώσει απόφαση με την οποία ο κατηγορούμενος απαλλάσσεται αμετάκλητα από τις κατηγορίες (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Η δημοσίευση «[αμετάκλητης] αποφάσεως», κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, προϋποθέτει, συνεπώς, την ύπαρξη προγενέστερων ποινικών διώξεων κατά του καταζητούμενου (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, σκέψεις 46 και 47· της 5ης Ιουνίου 2014, M, C-398/12, EU:C:2014:1057, σκέψεις 31 και 32, καθώς και της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψεις 34 και 35).
- 44 Εξάλλου, η αρχή *ne bis in idem* δεν εφαρμόζεται παρά μόνον στα πρόσωπα για τα οποία έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση σε κράτος μέλος (βλ. απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, Gasparini κ.λπ., C-467/04, EU:C:2006:610, σκέψη 37). Αντιθέτως, δεν εκτείνεται στα πρόσωπα τα οποία απλώς εξετάστηκαν στο πλαίσιο ποινικής έρευνας, όπως οι μάρτυρες.
- 45 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η ανάκριση που διεξήχθη στην Ουγγαρία μετά την κροατική αίτηση δικαστικής συνδρομής, ανάκριση η οποία έπαυσε με απόφαση της ουγγρικής κεντρικής υπηρεσίας ερευνών της 20ής Ιανουαρίου 2012, στρεφόταν κατ' αγνώστων. Δεν στρεφόταν κατά του ΑΥ ως υπόπτου ή κατηγορουμένου, δεδομένου ότι η ουγγρική

αρχή είχε εξετάσει το πρόσωπο αυτό απλώς υπό την ιδιότητα του μάρτυρα. Έτσι, ελλείψει ποινικών διώξεων εναντίον του, ο ΑΥ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει δικασθεί [αμετακλήτως], κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.

46 Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η επίκληση αποφάσεως της εισαγγελικής αρχής, όπως της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως της ουγγρικής κεντρικής υπηρεσίας ερευνών, με την οποία έπαυσε η έρευνα στο πλαίσιο της οποίας το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ΕΕΣ εξετάστηκε απλώς υπό την ιδιότητα του μάρτυρα, προκειμένου να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως του εν λόγω ΕΕΣ βάσει του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.

Επί του άρθρου 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584

47 Το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 προβλέπει τρεις προαιρετικούς λόγους μη εκτελέσεως.

48 Κατά τον πρώτο λόγο μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, η δικαστική αρχή εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ όταν οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους εκτελέσεως αποφάσισαν να μην ασκήσουν δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του ΕΕΣ.

49 Εν προκειμένω, η επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση της ουγγρικής κεντρικής υπηρεσίας ερευνών δεν αφορά παραίτηση από την άσκηση διώξεως, οπότε αυτός ο λόγος μη εκτελέσεως στερείται σημασίας υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως.

50 Δυνάμει του δεύτερου λόγου μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, μπορεί να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως του ΕΕΣ όταν, στο κράτος μέλος εκτελέσεως, οι δικαστικές αρχές αποφάσισαν να παύσουν τη δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του ΕΕΣ.

51 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 4, σημείο 3, πρώτο σκέλος, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, το οποίο προβλέπει αυτόν τον λόγο μη εκτελέσεως, αναφέρεται μόνον στην «αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του [ΕΕΣ]» και όχι στο καταζητούμενο πρόσωπο.

52 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, δεδομένου ότι η άρνηση εκτελέσεως ΕΕΣ αποτελεί την εξαίρεση, οι λόγοι μη εκτελέσεως ενός τέτοιου εντάλματος πρέπει να ερμηνεύονται στενά (βλ. απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Όμως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, τυχόν ερμηνεία σύμφωνα με την οποία μπορεί να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως ΕΕΣ, επί τη βάσει του δεύτερου λόγου μη εκτελέσεως του άρθρου 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, όταν το ένταλμα αυτό αφορά πράξεις ταυτόσημες με εκείνες που έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο προγενέστερης αποφάσεως, χωρίς να έχει σημασία η ταυτότητα του προσώπου κατά του οποίου έχει ασκηθεί δίωξη, θα ήταν προδήλως υπέρμετρα ευρεία και θα συνεπαγόταν τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως της υποχρέωσεως εκτελέσεως ενός ΕΕΣ.

54 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, το ΕΕΣ είναι δικαστική απόφαση που εκδίδεται προς τον σκοπό της συλλήψεως και της παραδόσεως προσώπου που καταζητείται. Ως εκ τούτου, το ΕΕΣ δεν εκδίδεται σε συνάρτηση μόνο με κάποια αξιόποινη πράξη, αλλά αφορά κατ' ανάγκην συγκεκριμένο πρόσωπο.

- 55 Περαιτέρω, αυτός ο λόγος μη εκτελέσεως δεν αποσκοπεί στην προστασία ενός προσώπου από το ενδεχόμενο διεξαγωγής διαδοχικών ερευνών ή εξετάσεων εις βάρος του εντός περισσότερων του ενός κρατών μελών για τις ίδιες πράξεις (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 56 Συγκεκριμένα, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 εντάσσεται στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται, αφενός, η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία όμως συνδυάζεται, αφετέρου, με κατάλληλα μέτρα όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψη 46).
- 57 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος μη εκτελέσεως του άρθρου 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της ανάγκης να προαχθεί η πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483, σκέψη 47).
- 58 Πάντως, διαπιστώνεται ότι, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, όπου, αφενός, διεξήχθη έρευνα κατ' αγνώστων και όχι κατά του καταζητουμένου με το ΕΕΣ προσώπου και, αφετέρου, η απόφαση με την οποία έπαυσε η έρευνα αυτή δεν εξεδόθη σε σχέση με το πρόσωπο αυτό, δεν υπήρξε εμπλοκή του εν λόγω προσώπου στις διώξεις, στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 4, σημείο 3, πρώτο σκέλος, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, η οποία να δικαιολογεί την άρνηση εκτελέσεως του ΕΕΣ.
- 59 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τις προπαρασκευαστικές εργασίες της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την αρχική πρόταση της Επιτροπής [COM(2001) 522 τελικό, σ. 18], το άρθρο 4, σημείο 3, πρώτο σκέλος, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου απηχεί το άρθρο 9, δεύτερο εδάφιο, της ευρωπαϊκής συμβάσεως εκδόσεως, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957. Σύμφωνα με την τελευταία αυτή διάταξη, «[δ]ύναται ωσαύτως να αρνηθή την έκδοσιν, εάν αι αρμόδια Αρχαί του Μέρους παρ' ου ζητείται η έκδοσις απεφάσισαν την μη ενάσκησιν διώξεως ή την διακοπήν της ασκηθείσης τοιαύτης, δια την αυτήν ή τας αυτάς πράξεις». Συναφώς, η επεξηγηματική έκθεση της συμβάσεως αυτής διευκρινίζει ότι η εν λόγω διάταξη αφορά την περίπτωση ατόμου το οποίο «αποτελέσε το αντικείμενο» αποφάσεως κωλύουσας τις διώξεις ή περατώνουσας αυτές (βλ. σ. 9 της επεξηγηματικής εκθέσεως της ευρωπαϊκής συμβάσεως εκδόσεως [Paris, 13.XII.1957, série des traités européens – n° 24]).
- 60 Επομένως, υπό περιστάσεις όπως αυτές που περιγράφονται στη σκέψη 58 της παρούσας αποφάσεως, δεν είναι δυνατή η επίκληση της εν λόγω αποφάσεως προκειμένου να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως ενός ΕΕΣ, βάσει του δεύτερου λόγου μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584.
- 61 Τέλος, βάσει του τρίτου λόγου μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, η δικαστική αρχή εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ όταν ο καταζητούμενος έχει δικασθεί [αμετακλήτως] για τις αυτές πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση διώξεως.
- 62 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι αυτός ο λόγος μη εκτελέσεως δεν έχει εφαρμογή σε κατάσταση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, δεδομένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του.
- 63 Κατά συνέπεια, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα τέσσερα πρώτα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχουν την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η επίκληση αποφάσεως της εισαγγελικής αρχής, όπως της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως της ουγγρικής κεντρικής υπηρεσίας ερευνών, με την οποία έπαυσε η διεξαγόμενη κατ' αγνώστου προσώπου δικαστική έρευνα, στο πλαίσιο της οποίας το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ΕΕΣ είχε εξετασθεί απλώς ως

μάρτυρας, χωρίς να έχει ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του προσώπου αυτού και χωρίς η εν λόγω απόφαση να έχει εκδοθεί σε σχέση προς αυτό, προκειμένου να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως αυτού του ΕΕΣ βάσει της μιας ή της άλλης από τις διατάξεις αυτές.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁴ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως υποχρεούται να εκδώσει απόφαση για κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που της διαβιβάζεται, ακόμη και όταν, σε αυτό το κράτος μέλος, έχει ήδη εκδοθεί απόφαση επί προηγούμενου ΕΕΣ που αφορά το ίδιο πρόσωπο και τις ίδιες πράξεις, αλλά το δεύτερο ΕΕΣ εξεδόθη για μόνο τον λόγο της απαγγελίας κατηγορίας, στο κράτος μέλος εκδόσεως, κατά του καταζητουμένου.
- 2) Το άρθρο 3, σημείο 2, και το άρθρο 4, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχουν την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η επίκληση αποφάσεως της εισαγγελικής αρχής, όπως της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως της ουγγρικής κεντρικής υπηρεσίας ερευνών, με την οποία έπαυσε η διεξαγόμενη κατ' αγνώστου προσώπου δικαστική έρευνα, στο πλαίσιο της οποίας το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είχε εξετασθεί απλώς ως μάρτυρας, χωρίς να έχει ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του προσώπου αυτού και χωρίς η εν λόγω απόφαση να έχει εκδοθεί σε σχέση προς αυτό, προκειμένου να χωρήσει άρνηση εκτελέσεως αυτού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βάσει της μιας ή της άλλης από τις διατάξεις αυτές.

(υπογραφές)